

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет
Факультет іноземної філології та соціальних комунікацій
Кафедра германської філології

БАКАЛАВРСЬКА РОБОТА

Спеціальність (напрямок підготовки) 6.020303 «Філологія»

Інтегровані уроки: іноземна мова та фізичне виховання

Допущено до захисту «__» _____ 2019 р.

Зав. каф. германської філології _____ канд. філол. наук, проф .
Кобякова І. К.

Виконав:

студ. групи ПР-53

Кульбачний Андрій Петрович

Науковий керівник:

к.філол.н., доцент

Жулавська Ольга Олександрівна

Суми 2019

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА НЕСТАНДАРТНИХ УРОКІВ ...	5
1.1.Характеристика організації навчального процесу в загальній школі.....	5
1.2. Інтегровані уроки як варіант мотивації учнів до навчання	8
РОЗДІЛ 2. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ОСОБЛИВОСТЕЙ проведення уроку іноземної мови та фізичного виховання	17
2.1.Підготовка до інтегрованого уроку іноземної мови та фізичного виховання ..	17
2.2.Особливості проведення уроку іноземної мови та фізичного виховання	25
ВИСНОВКИ.....	27
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	30

ВСТУП

Актуальність. Організація освітнього процесу в школі повинна підкорятися не тільки необхідністю прищепити дітям навички та вміння, передбачені основними освітніми програмами, а й співвідноситься з тенденціями часу. Світ навколо постійно змінюється, і ці зміни повинні якісно позначитися на організації навчального процесу. У наш час перед педагогами стоїть нелегке завдання: мотивувати школярів на вдумливе вивчення шкільної програми, вміло комбінувати традиційні і новаторські педагогічні методики з метою досягнення навчальних завдань.

Навчання в початковій школі дуже важливо вести з застосуванням інформаційних технологій, що дозволяють забезпечити всебічний розвиток школярів, прищепити учням навички ведення дослідницької та творчої діяльності. Керівникам важливо забезпечити умови ведення освітньої діяльності в школі з урахуванням індивідуальних особливостей дітей, в тому числі можливість навчання за екстернатною формою.

На розвиток теорії і практики інтегрованого підходу до організації навчання вплинули й новітні нормативні документи, зокрема, національна програма "Освіта" (Україна XXI століття), Національна доктрина розвитку освіти в Україні в XXI столітті, Закон України "Про загальну середню освіту". З 90-х років XX ст. в Україні активно розвивається дидактичний аспект теорії інтеграції у дидактичному аспекті за такими напрямками: методологічні проблеми інтеграції (С.У. Гончаренко, Ю.І. Мальований, О.В. Сергєєв); взаємозв'язки інтеграції та диференціації (В.Ф. Моргун); психологічні аспекти інтеграції (В.А. Семиченко, Т.С. Яценко); проблеми розробки інтегрованих курсів (К.Ж. Гуз, Л.Б. Лук'янова, В.К. Сидоренко, Я.М. Собко, Н.О. Талалуєва); інтеграція у ступеневій освіті (Ю.Ц. Жидецький); формування системи знань інтегративними методами (О.І. Джулай); інтегративне навчання з використанням комп'ютерної техніки у початковій професійній підготовці (Р.М. Собко); використання інтегративно-

диференційованого підходу до структурування змісту знань (Л.В. Дольнікова).

Об'єкт дослідження – уроки іноземної мови та фізичного виховання;

Предмет – інтегровані уроки іноземної мови та фізичного виховання;

Мета – дослідити особливості проведення інтегрованих уроків іноземної мови та фізичного виховання;

Завдання:

1. Надати характеристику організації навчального процесу в загальній школі.
2. Охарактеризувати інтегровані уроки як варіант мотивації учнів до навчання.
3. Визначити особливості підготовки до інтегрованого уроку іноземної мови та фізичного виховання.
4. Визначити особливості проведення уроку іноземної мови та фізичного виховання.

Методи дослідження - аналіз першоджерел з проблеми дослідження, синтез отриманої інформації, індукція при структуруванні розділів та параграфів, дедукція при роботі над висновками.

Структура. Робота містить вступ, 2 розділи, висновки та список використаних джерел.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА НЕСТАНДАРТНИХ УРОКІВ

1.1. Характеристика організації навчального процесу в загальній школі

Учні характеризуються такою психологічною якістю, як швидкість засвоєння і переробки інформації, способи її засвоєння. Ця обставина робить необхідним розробляти і використовувати такі педагогічні технології, які забезпечують особистісно зорієнтований підхід в освіті, що враховує рівень розвитку учнів, їх здібності, інтереси, індивідуальні особливості.

Шкільна практика показує, що вчителі орієнтуються в основному, на абстрактного середнього учня, припускаючи, що всі учні відразу зрозуміли навчальний матеріал, все рухаються одним темпом, в той час як кожного учня потрібен свій власний темп, індивідуально освітній маршрут, потрібен персоніфікований підхід в освіті.

С.В. Кривих, А.К. Павлов відзначають, що у наявності неузгодженість між декларацією особистісно орієнтованого навчання та відсутністю надійних технологій навчання, методик діагностики якості освіти. Педагогічна наука опинилася перед необхідністю розробити і запропонувати вчителю такий набір технологій навчання і виховання, вибір з яких з урахуванням можливостей вчителя і учня гарантував би високий рівень кінцевого результату освіти.

Школа, вчителі повинні створити умови для навчання старшокласників відповідно до їх професійними інтересами та намірами щодо продовження освіти і подальшої їх життєдіяльності; повинен бути забезпечений більш повний облік вікових особливостей, інтересів, нахилів та здібностей учнів, що вимагає істотної зміни в структурі, змісті та організації освітнього процесу.

Новим стандартом передбачена можливість освоєння навчальних предметів на базовому і профільному рівнях. Базовий рівень забезпечує систематичні знання з окремих навчальних предметів, які дозволяти продовжити професійну освіту. Профільний рівень забезпечує поглиблені знання, дозволяє підготуватися до подальшого професійного освіти і професійної діяльності [23, с. 141].

Учень, таким чином, має можливість визначити самостійно цілі, завдання і зміст індивідуального освітнього маршруту.

У дидактиці форми організації процесу навчання розкриваються через способи взаємодії педагога з учнями при вирішенні освітніх завдань. Вони вирішуються за допомогою різних шляхів управління діяльністю, спілкуванням відносинами. В рамках останніх реалізується зміст освіти, освітні технології, стилі, методи і засоби навчання.

Провідними формами організації процесу навчання є урок, заняття або лекція.

Одна і та ж форма організації навчання може змінювати структуру і модифікацію, в залежності від завдань і методів навчальної роботи. Наприклад, урок-гра, урок-конференція, діалог, практикум. А також проблемна лекція, бінарна, лекція-телеконференція.

У школі, поряд з уроками, функціонують і інші організаційні форми (факультатив, гурток, лабораторний практикум, самостійна домашня робота). Існують і певні форми контролю: усні та письмові екзамени, контрольна або самостійна робота, залік, тестування, проводить співбесіду.

Особливості шкільного уроку:

- урок передбачає реалізацію функцій навчання в комплексі (освітньої, розвиваючої і виховує);
- дидактична структура уроку має сувору систему побудови:
- певне організаційне початок і постановка завдань уроку;
- актуалізація необхідних знань і умінь, включаючи перевірку домашнього завдання;

- пояснення нового матеріалу;
- закріплення або повторення вивченого на уроці;
- контроль і оцінка навчальних досягнень учнів протягом уроку;
- підведення підсумків уроку;
- домашнє завдання;
- зміст уроку відповідає освітньому державному стандарт, навчальній програмі відповідної шкільної дисципліни в рамках шкільного навчального плану;
- кожен урок є ланкою в системі уроків;
- урок відповідає основним принципам навчання; в ньому вчитель використовує певну систему методів і засобів навчання для досягнення поставлених цілей уроку;
- основою побудови уроку є вмiле використання методів, засобів навчання, а також поєднання колективних, групових та індивідуальних форм роботи з учнями та облік їх індивідуально-психологічних особливостей.

Особливості уроку обумовлені його метою і місцем в цілісній системі навчання. Кожен урок займає певне місце в системі навчального предмета, при вивченні конкретної шкільної дисципліни [28].

Структура уроку втілює закономірності і логіку процесу навчання.

Типи уроків визначаються особливостями головних завдань, різноманітністю змістовно-методичного інструментування і варіативністю способів організації навчання.

1. Комбінований урок (найбільш поширений тип уроку в практиці). Його структура: організаційна частина (1-2 хв), перевірка до нього завдання (10-12 хв), вивчення нового матеріалу (15-20 хв), закріплення і зіставлення нового з раніше вивченим матеріалом, виконання практичних завдань (10-15 хв), підбиття підсумку уроку (5 хв), домашнє завдання (2-3 хв).

2. Урок вивчення нового матеріалу можна застосувати, як правило, в практиці навчання старшокласників. В рамках даного типу проводяться урок-лекція проблемний урок, урок-конференція, кіноурок, урок-дослідження.

Ефективність уроку даного типу визначається якістю і рівнем освоєння нового навчального матеріалу всіма учнями.

3. Урок закріплення знань і вдосконалення умінь і навичок проводиться у вигляді семінару, практикуму, екскурсії, самостійних робіт і лабораторного практикуму.

4. Урок узагальнення і систематизації націлений на системне повторення великих блоків навчального матеріалу по вузлових питань програми, які мають вирішальне значення для оволодіння предметом в цілому. При проведенні такого уроку вчитель ставить перед учнями проблеми, вказує джерела отримання додаткової інформації, а також типові завдання і практичні вправи, завдання і роботи творчого характеру.

5. Урок контролю і корекції знань, умінь і навичок призначений для оцінки результатів навчання, діагностики рівня навченості учнів, ступеня готовності учнів застосовувати свої знання, вміння та навички в різних ситуаціях навчання. Він також передбачає внесення змін в роботу педагога з конкретними учнями. Видами таких уроків у шкільній практиці можуть бути усний або письмове опитування, диктант, виклад або самостійне рішення задач і прикладів, виконання практичних робіт, залік, іспит, самостійна або контрольна робота, залік, тестування [30, с. 48].

Всі ці види уроків організовуються після вивчення великих тем і розділів навчального предмета. За результатами підсумкового уроку наступне заняття присвячується аналізу типових помилок, «прогалин» в знаннях, визначення додаткових завдань.

1.2. Інтегровані уроки як варіант мотивації учнів до навчання

Державним стандартом початкової загальної освіти передбачається одне з найголовніших завдань школи — всебічний розвиток та виховання особистості через формування в учнів бажання і вміння вчитися,

повноцінних мовленнєвих, читацьких, обчислювальних умінь і навичок відповідно до пізнавальних можливостей дітей молодшого шкільного віку.

Пошуки шляхів удосконалення системи освіти в початковій школі привели до відродження такого методичного явища як інтеграція навчання.

Актуальність ідеї інтегрованого навчання в тому, що вона є оптимальною для сучасного етапу розвитку національної школи, адже на даному етапі є ускладнення змісту освіти, зростання обсягу необхідної інформації та зменшення часу, відведеного для її засвоєння. В Україні принцип інтеграції проголошений основним принципом реформування освіти поряд з принципами гуманізації та демократизації [25, с. 63].

Проте питання, що таке інтегрований урок, залишається суперечливим, проблема впровадження інтегрованих занять в початковій школі мало досліджена, принцип інтеграції недостатньо відображений у чинних підручниках, а учителі не мають чіткої системи методичних рекомендацій. До того ж враховуючи те, що учень не може довго сприймати одноманітної інформації, поєднання на уроці двох-трьох навчальних предметів забезпечує активізацію пізнавальної діяльності дітей, стимулює інтерес до навчання, показує взаємозв'язок навчальних дисциплін. Отож з усіх інноваційних технологій, на нашу думку, саме інтегроване навчання має можливість широкого впровадження у початковій ланці освіти, оскільки, вчителі початкових класів є багатопредметниками і їм під силу цю технологію втілити у реальність. Тому дана проблема потребує глибшого вивчення, опанування теоретичних основ інтегрованого підходу до навчання.

Про важливість інтеграції знань неодноразово наголошувалось у прогресивній педагогіці. Я. А. Коменський вважав, що для формування системи знань важливо послідовно встановлювати зв'язки між навчальними предметами. Не втратили актуальності думки Д. Локка про доцільність наповнення змісту одного предмета фактами інших. К. Д. Ушинський справедливо вважав, що знання та ідеї, які повідомляються будь-якими науками, повинні органічно об'єднуватися у світлий і, по можливості,

широкий погляд на світ та життя взагалі. Вид інтегрованих уроків утвердився в дидактиці і методиці початкової школи в 90-их роках.

Сьогодні ідея інтеграції змісту і форм навчання приваблює багатьох учених та вчителів-практиків. Досліджені дидактичні особливості інтеграції змісту навчання (О. Біляєв, Л. Варзацька, Т. Донченко, Ю. Колягін, В. Паламарчук, О. Савченко, Н. Светловська). Навчальні плани початкової школи сьогодні поповнилися інтегрованими курсами, складовими яких є інтегровані уроки (див. «Я і Україна» — В. Ільченко, К. Гуз; «Художня праця» — В. Томенко; «Мистецтво» — Л. Масол та ін.). У вітчизняній та світовій психолого-педагогічній науці визначається об'єктивна необхідність віддзеркалення в навчальному пізнанні реальних взаємозв'язків об'єктів і явищ природи та суспільства. Ще К.Д. Ушинський наголошував, що доки різні предмети викладатимуться незалежно один від одного, навчання не матиме ніякого суттєвого впливу на духовний розвиток дитини. Мета навчання на інтегративній основі - дати цілісне уявлення про довкілля, сприяти підвищенню розумової активності школярів, забезпечити самовираження, самореалізацію, розвиток гармонійної особистості з притаманними їй загальнолюдськими цінностями. Проблеми формування особистості на засадах інтегративності школи і позашкільних закладів, урочних і позаурочних видів діяльності досліджувалися Є.В. Суботським, Є.М. Помиткіним, В.Г. Смирновим. Аналіз науково-методичного забезпечення щодо формування інтегрованих знань висвітлено у дослідженнях дидактів та інноваційній діяльності практиків Г.М. Андрєєвої, Н.М. Бібік, К.Ж. Гузя, В.Р. Ільченко, Н.С. Коваль, Н.М. Светловської, О.Я. Савченко та інших [4, с. 106]

Особливістю сучасних знань є їх інтеграція. У дітей досить рано з'являється свій "образ світу". При всій недосконалості він має суттєву характеристику - цілісність сприймання довкілля. Та знання, які одержують діти у сучасній школі, мало пов'язані між собою. Якісно новий рівень синтезу знань дітей - це інтегровані заняття, інтегровані курси, які

об'єднують навколо певного заняття чи теми різноманітні знання. Синтез цих знань дозволяє досягти різнобічного розгляду об'єкта, показати взаємозв'язок явищ, інтенсивно формувати у дитини розумові операції аналізу, порівняння, узагальнення тощо. Особливо це важливо для розвитку світоглядних, людинознавчих, екологічних, комунікативних умінь, понять.

Термін «інтеграція» в первісному значенні був пов'язаний із відновленням повноти, з об'єднанням у цілісність розрізнених елементів. Під інтеграцією ми розуміємо процес та результат поєднання окремих елементів навчання та виховання в єдину цілісну систему з метою одержання якісно нового результату шкільної освіти.

Інтегрований освітній процес повинен конструюватися за принципами (рис. 1.1.):

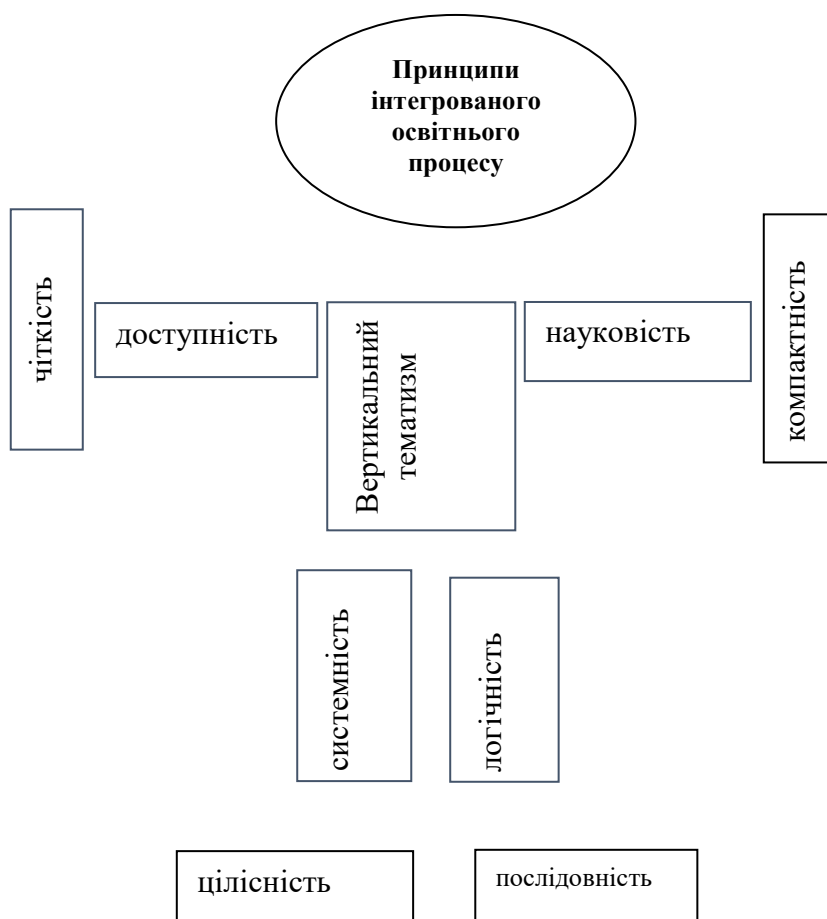

Рис. 1.1. Принципи інтегрованого освітнього процесу

Якщо за одиницю процесу навчання береться не саме «інтегроване» заняття, а навчальна тема, цикл, розділ, блок освітньої програми, тоді головним буде ідея навчального компонента, тобто такі положення, які відбивають сутність запропонованого матеріалу, формують у дитини розуміння внутрішньої єдності та органічної цілісності довкілля [5].

Інтегрованим є таке заняття, яке має за мету сукупність способів пізнання з декількох тем, розділів програми або видів діяльності навколо однієї теми, тобто правильніше визначити, що це серія (цикл, система) занять, проведення яких зумовлено пошуками шляхів формування у дитини цілісного світогляду, який важко розвивати в умовах сучасної предметної системи навчання.

Отже, інтегроване навчання - це навчання, яке цілісно забезпечує пізнавальну спрямованість особистості школяра, створюючи умови для самореалізації особистісного потенціалу та саморозвитку.

Інтегровані уроки ставлять за мету:

- 1.«Спресувати» споріднений матеріал кількох навчальних дисциплін навколо однієї теми;
- 2.Розкрити загальні закономірності предметів, явищ, що відображаються у відповідних навчальних дисциплінах;
- 3.навчити дітей бачити світ цілісним та вільно орієнтуватися в ньому.

Такі уроки ґрунтуються на міцних міжпредметних зв'язках, що дає можливість продемонструвати цілісність освіти, розвивати на новому якісному рівні творче мислення, інтелект та емоційні образні почуття дітей молодшого шкільного віку. В результаті інтегративних зв'язків у дитини створюється певний багаж знань, який збільшує свою вагу не в наслідок надмірного накопичення інформації, а шляхом синтезу поглядів, позицій, навіть почуттів.

Розглянемо ознаки інтегрованого уроку. Насамперед, це урок, який розв'язує конкретні перспективні завдання інтегрованого конкурсу, бо є його складовою частиною. Якщо інтегрований урок один із певної теми, він

розв'язує коло завдань, які можна виконувати тільки завдяки інтегруванню. Але в будь-якому випадку інтегрований урок не може бути ізольованим, «випадати з теми». Він органічно поєднаний із попереднім та наступним уроками, є складовою всього навчально-виховного процесу. Зважаючи на це, виділяють фактори, що сприяють активній розумовій діяльності в процесі інтегрування навчальних предметів:

- прийняття сполучення предметів для інтеграції;
- ретельний відбір змісту, методів, прийомів, враховуючи вікові особливості дітей;
- адекватність дій учителя та його вихованців.

Інтегрований урок вимагає від педагога ретельної підготовки, професійної майстерності та натхнення особистісного спілкування. Уроки, побудовані на інтегрованому змісті, створюють передумови для різнобічного розгляду певного об'єкта, поняття, явища, формування систематичного мислення, збудження уяви, позитивного емоційного ставлення до пізнання. Але інтегровані уроки не повинні перевантажувати дітей враженнями, вони не повинні бути множиною окремих картин, а повинні існувати для однієї мети. Для цього необхідно завчасно проаналізувати календарне планування і відібрати ті питання з програми, які близькі за змістом або метою використання. Адже до проведення інтегрованих уроків потрібно готуватися не лише вчителю, а й учням. Інтегрований урок має свою особливу структуру. Щоб успішно підготуватися до проведення інтегрованого планування, вчитель повинен зробити:

- аналіз річного календарного планування;
- зіставлення матеріалу навчальних програм з предметів для виявлення можливих варіантів побудови інтегрованих уроків;
- обдумування та формулювання загальних понять, узгодження часу їх вивчення;

- вибір форм та методів реалізації навчального матеріалу, планування тематики, «конструювання» заняття;
- визначення завдань уроку;
- ретельний вибір оптимального навантаження учнів різноманітними видами діяльності під час уроку;
- добір дидактичного матеріалу.

Інтегрований урок розв'язує не велику кількість окремих завдань, а їх сукупність. Тому найбільш відповідальним етапом підготовки до інтегрованого уроку є визначення його завдань. З огляду на це, справедливим буде виділення навчальної, розвивальної та виховної мети окремо до кожного з інтегрованих предметів [6, с. 2].

Структура інтегрованого уроку зумовлюється поставленою метою і завданнями, детермінується змістом навчання, особливостями діяльності вчителів та учнів. Оскільки інтегрований урок — це здебільшого урок повторення та узагальнення. Його структура має такі етапи.

I. Організація класу.

1. Привітання.

2. Перевірка готовності учнів до уроку. Учитель під час уроку забезпечує високу організацію та дисципліну дітей («Школа без дисципліни — млин без води», Я. А. Коменський), підтримує їх активність, ініціативність, стежить за етикою спілкування молодших школярів. Новизна і послідовність повідомлень, своєчасне коригування навчально-пізнавальної діяльності сприяють реалізації поставлених мети та завдань інтегрованого уроку.

II. Повідомлення теми, мети та завдання уроку.

III. Мотивація навчальної діяльності учнів.

IV. Актуалізація та коригування опорних знань з усіх інтегрованих предметів.

Цей етап доцільно провести у формі змістовної, лаконічної, чіткої бесіди (8–10 хв.), підготовка якої потребує особливої уваги вчителя. Під час розподільного проведення однотемних уроків вступна бесіда займає вдвічі (втричі) більше часу. Саме тому об'єднання змісту навчальних дисциплін значно скорочує час і забезпечує емоційність, різносторонність, системність сприймання молодшими школярами предметів чи явищ що є безперечною перевагою інтеграції.

V. Повторення та аналіз основних фактів, подій, явищ.

VI. Творче перенесення знань і навичок учнів у нові ситуації.

VII. Узагальнення та систематизація навчальних досягнень дітей.

VIII. Підбиття підсумків інтегрованого уроку. Учитель разом зі своїми вихованцями співвідносять досягнуті результати з поставленими метою та завданнями уроку, аналізують недоліки у діяльності учнів (якщо такі є) і виявляють резерви підвищення ефективності даного уроку. Учитель також повідомляє про рівень навчальних досягнень молодших школярів.

IX. Домашнє завдання. Дається окремо для кожного із предметів, що зінтегровані в даному уроці. Слід зазначити, що дана структура є типовою, учитель може внести у неї свої корективи залежно від особливостей навчальних предметів, що інтегруються, та конкретних завдань даного уроку.

Вивчаючи можливості інтегрованого навчання, можна зробити висновок, що за цією методикою — майбутнє. Змістовні та цілеспрямовані інтегровані уроки вносять у звичайну структуру шкільної освіти новизну, оригінальність, сприяють формуванню цілісної картини світу, розгляду предмета з кількох сторін, дозволяють систематизувати знання, створюють сприятливі умови для реалізації особисто орієнтованого, розвивального навчання молодших школярів.

Методично правильні побудова і проведення інтегрованих уроків сприяють підвищенню зростання професійної майстерності вчителя, тому що вимагають від нього володіння методикою сучасних технологій навчально-виховного процесу. Подальший розвиток даної проблеми — у детальному

аналізі позитивних та негативних результатів використання інтегрованого навчання в початкових класах минулого та сучасного.

РОЗДІЛ 2. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ОСОБЛИВОСТЕЙ ПРОВЕДЕННЯ УРОКУ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ТА ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

2.1. Підготовка до інтегрованого уроку іноземної мови та фізичного виховання

Сучасні зміни структури та змісту шкільного курсу іноземної мови вимагають удосконалення уроку. І потрібно відзначити, що не кожний предмет має в своєму арсеналі такі різноманітні форми і засоби, які можна застосовувати у навчанні іноземних мов.

Головне завдання вчителя іноземних мов — дати учням міцні знання відповідно до вимог програми з предмета. Виконуючи це завдання, педагог реалізує всі навчально-виховні можливості предмета, докладає всіх зусиль, щоб зацікавити учнів, а також використовує всі можливі засоби формування пізнавальних інтересів. Розвиток пізнавальних інтересів — одна з умов ефективного навчання іноземних мов.

Іноземна мова володіє широким діапазоном міжпредметних зв'язків. Із метою формування пізнавальних інтересів використовують нестандартні форми уроків, головною метою яких є пробудження інтересу до навчальної праці. До них можна віднести й інтегровані уроки.

Саме такі уроки дають можливість глибше зрозуміти як предмет, так і сучасні та традиційні можливості використання засобів спілкування та застосування сучасних освітніх технологій при цьому.

Під час підготовки і проведення інтегрованих уроків можна зробити наступні висновки:

- підвищується якість знань учнів із предмету;
- розширюється кругозір дітей;
- покращується цілісність сприйняття світогляду учнями;

- розвиваються практичні навички застосування теоретичного матеріалу;
- виховується любов до предмету;
- розвиваються вміння працювати в колективі та висловлювати свої думки.

Виходячи з того, що інтеграція предметів — одна з перспективних тенденцій сучасної школи, я намагаюсь впроваджувати систему інтегрованого уроку в свою навчальну діяльність.

Реалізація інтегрованого підходу створює умови для підвищення інтересу до предмету, всебічного розвитку творчого потенціалу учнів, становлення духовної культури особистості громадянина України та європейського співтовариства.

Пошуки ефективних шляхів підвищення рівня освітнього процесу школярів дедалі більше привертають увагу багатьох учених та педагогів-практиків. На думку О. Дубогай, одним із негативних явищ сьогоденної системи освіти є розрив між фізичним вихованням і всіма іншими видами навчальної діяльності школярів. Автор наголошує на взаємозв'язку пізнавальної і рухової діяльності у процесі навчання, який передбачає інтегрований освітній, оздоровчий виховний ефект, на відміну від впливу її окремих компонентів, які в сучасній школі реалізуються незалежно один від одного. Рухова діяльність учнів, яка організована у вигляді взаємодії дидактичного матеріалу і спеціально підібраних фізичних вправ, знімає розумову і м'язово-статичну втому, стимулює вищу нервову діяльність. Навчання має бути пізнавально- руховим, наголошує О. Дубогай, яке спонукає школярів застосовувати свої розумові здібності у руховій діяльності [7, с. 35].

Міжпредметні зв'язки цікавлять багатьох вітчизняних науковців (Н. Бібік, М. Вашуленко, В. Ільченко, А. Єремкін, О. Комар, А. Степанюк, Л. Романишина, Б Тевлін).

Теоретичні засади використання міжпредметних зв'язків у навчальному процесі закладені у працях таких методистів, як Л. І. Млошечек, О. М. Немерова, Н. С. Волкової, Г. І. Годера. Треба зазначити, що розробкою такої теми, як «використання міжпредметних зв'язків у навчально-виховному процесі», активно займались дидактик Г. І. Біленький, Л. П. Вороніна, О. І. Єремкін, В. Н. Максимова, В. І. Паламарчук

До цієї теми зверталися і такі педагоги як Б. П. Вугрич, С. У. Гончаренко, Г. Б. Корнатов, Є. С. Ляхович, В. М. Полонський.

Великого значення у вирішенні проблеми реалізації міжпредметних зв'язків у процесі фізичного виховання школярів надає професор Б. Шиян. Він зазначає, що реалізація міжпредметних зв'язків дає змогу: прищеплювати учням гігієнічні навички; навчати раціонально будувати режим праці і відпочинку; отримувати знання про загартування організму, шкідливі звички; ведення здорового способу життя; у процесі постановки завдань уроку звертатися до знань, які вони отримали з інших предметів для пояснення сутності рухів та їх впливу на організм школяра; вважати міжпредметні зв'язки доброю основою для об'єднання зусиль усіх шкільних педагогів на розвиток масової фізичної культури у школі, вивчення іноземної мови та підготовку учнів до життя [11, с. 52].

Урок фізичної культури, який проводиться із школярами, комплексно вирішує оздоровчі, освітні та виховні завдання.

Водночас, ми ставимо перед собою запитання: чи можливо вирішити оздоровчі, освітні та виховні завдання уроку, використовуючи тільки навчальний матеріал предмета фізична культура? Чи буде ефективним навчально-виховний процес на уроці без використання знань з інших предметів? Чи буде цілісною і повноцінною підготовка школяра до активної життєдіяльності без взаємозв'язків з різними предметами?

Дані науковців та багаторічний педагогічний досвід переконують, що всі навчальні предмети, у тому числі й предмет фізична культура, мають великі можливості для реалізації міжпредметних зв'язків з метою підготовки

учнів до активної життєдіяльності у суспільстві. У цьому контексті урок фізичної культури є основою (центром) реалізації міжпредметних зв'язків.

Міжпредметні зв'язки за складом показують - що використовується, трансформується з інших навчальних дисциплін під час вивчення конкретної теми.

Міжпредметні зв'язки фізичної культури з іноземною мовою використовують для розкриття змісту уроку з метою кращого усвідомлення і закріплення навчального матеріалу, розширення світогляду учнів здійснення всебічного і гармонійного розвитку, а у кінцевому результаті — підготовки до життя [12].

Для вибору гри слід чітко знати завдання, що вирішуватимуться, рівень розвитку учнів, місце і час проведення. Підбираючи гру слід враховувати основні завдання уроку. Успішність гри може бути забезпечена лише в тому випадку, коли вчитель як організатор навчального процесу зможе створити вільну від страху перед кожним висловлюванням атмосферу; брати участь у грі; бути максимально витриманим, цікаво та різноманітно організовувати роботу, беручи до уваги вікові та індивідуальні особливості учнів. У ході ігрової діяльності на заняттях з використанням іноземної мови триває інтенсивний розвиток усіх видів мовленнєвої активності (письмо, читання, говоріння, аудіювання), відпрацювання усіх типів спілкування.

Для організації гри велике значення мають лічилки, що дають можливість швидко організувати гравців настроїти їх на об'єктивний вибір ведучих.

Рухлива гра "Передай - бол".(Іноземна мова). Вивчення теми - «Числівники»

Підготовка і пояснення рухливої гри.

У грі беруть участь дві команди. Гравці однієї із команд володіють м'ячем і намагаються передати його комусь із гравців своєї команди. Таких передач може бути 5 або 10 (за домовленістю). *При передачі м'яча рахують голосно іноземною мовою.* Команда, яка зуміла цього досягнути, виграє очко.

Проведення і підбиття підсумків рухливої гри.

Ігри-естафети з використанням вивчених на іноземній мові слів: «тенісний м'яч», «скакалка» «футбольний м'яч», «волейбольний м'яч», «обруч», «гімнастична палиця», «рюкзак» та ін.

Підготовка і пояснення рухливої гри.

У грі беруть участь дві команди. Гравці по черзі за сигналом судді підбігають до речей, розкиданих напроти команди і вибирають названий на іноземній мові предмет. Перемагає команда, гравець якої першим і правильно виконав завдання.

Серед великої різноманітності ігор особливе місце займають *ігри*. Під буквеними іграми ми розуміємо своєрідні загадки, в яких потрібно відгадати слово або фразу, написані незвичним способом. Для відгадки необхідно провести комбінаторні перетворення з буквами - змінити їх послідовність, розміщення одна відносно до одної, порядок читання, додати або вилучити окремі букви. Такі розважальні ігри мають різні назви - розважальні, інтелектуальні, словесні, тестові ігри, буквені задачі.

У ці ігри грають з метою змагання, групами, індивідуально, в письмовій чи усній формі, із застосуванням наочності або без неї.

Таким чином, ігрова діяльність, окрім навчальної - такої, яка сприяє ефективному вивченню іноземної мови, виконує виховну та розвиваючу функції. У процесі ігрової діяльності учні залучаються до культурних цінностей народів країн, мову яких вони вивчали, розширюючи тим самим свій образ світу та образ себе у світі.

На основі аналізу ми вважаємо, що міжпредметні зв'язки у процесі фізичного виховання — це взаємна узгодженість навчального матеріалу предмета фізична культура зі змістом іноземної мови, спрямована на ефективне вирішення завдань фізичного виховання школярів та їх мовної підготовки до активної діяльності.

Одне з головних завдань курсу методики фізичного виховання - це оволодіння вмінням інтегрувати знання та знаходити шляхи реалізації цих

знань в практичній діяльності, те ж завдання ставить й методика англійської мови - навчити дитину використовувати набуті знання у повсякденному житті. На кожному уроці англійської мови діти виконують фізичні хвилинки, а значить виконують елементарні фізичні рухи, знання про які вони здобувають саме на уроках фізичного виховання.

Англійська мова на даний час є основною мовою міжнародного спілкування, мовою, яка широко використовується багатьма людьми у багатьох країнах нашої планети. Знання англійської мови в нинішній час грає все більш важливу роль у пристосуванні кожного до сучасних світових умов і дає просто величезні переваги майже у всіх сферах життя тим людям, які її вивчили як іноземну. Переоцінити значення англійської мови, без усякого сумніву, дуже складно. Знаючи це, можна встановити зв'язок фізичної культури з англійською мовою в такому поєднанні.

I. Вивчення тем з англійської мови: «Частини тіла», «Дії», «Числа» можна об'єднати і провести разом з уроком фізичної культури. Вчитель вводить нові слова учням, такі як «рука», «нога», «голова» тощо (тема «Частини тіла») і одночасно закріплює знання фізичними вправами. Тема «Дії» передбачає також вивчення нових слів: «біг», «стрибки», «ходьба» та інші і ці слова дуже близькі з термінологією уроку фізичної культури. І ці знання можна закріпити на практиці.

II. Для перепочинку з учнями початкових класів потрібно проводити кілька фізхвилинок (бажано 2-3). Проте, не слід забувати, на якому уроці фізкультхвилинка проводиться і, відповідно, доречним буде її проведення англійською мовою за допомогою віршиків та пісеньок, поєднуючи слова з діями. Наприклад:

Hands up (руки вгору)

Hands down (руки вниз)

Hands on hips (руки на стегна)

Sit down (присіли)

Stand up (встали)

Hands to sides (руки в сторони)

Bend left (нахиліться вліво)

Bend right (нахиліться вправо)

Hands on hips (руки на стегна)

One, two, three - hop! (один, два, три - стрибок!).

III. На уроках фізкультури можна виконувати команди, вживаючи їх на англійській мові. Наприклад:

Attention! Струнко!

Good afternoon, pupils! Добрий день, учні!

Rest! Вільно!

Вправи:

Hands up, down (Піднімаємо та опускаємо руки)

Mark time, march! (Крокуємо на місці)

Turn to the sides (Повороти в сторони.)

Look up (Дивимося вгору)

Close your eyes (Закриваємо очі)

IV. Рухливі ігри.

Гра «Pass the ball round» (7 хвилин).

Учитель дає учням два м'ячі. За командою «Pass the ball round!» учні починають передавати м'ячі по колу: один праворуч від себе, а другий ліворуч. Всі учні промовляють слова: «Pass the ball round!» Коли м'ячі зустрінуться, учні з м'ячами виходять на середину кола, підкидають м'ячі вгору, промовляючи: «Up! Up! Up!». Після цього учні стають на свої місця і гра повторюється.

1. Гра «Make a figure» (6 хвилин).

Учні роблять коло і всі разом кажуть:

Hop and run and play and crawl, These are movements We do all. Make a figure we will try In the twinkling of an eye.

Наприкінці примовки вчитель плескає в долоні, і діти розбігаються по всій кімнаті. Після цього сигналу всі гравці зупиняються на місці і набувають

певної пози. Учитель запитує, кого зображає учень, або відгадує сам. Гру можна проводити 2-3 рази. Можна обрати ведучого, який буде визначати, яка фігура найкраща.

2. Гра «Who counts most?» (8 хвилин).

Група ділиться на дві команди. Команди встають у коло і починають рахувати. Перший учень кидає м'яч і каже: «One». Потім другий кидає і каже: «Two». Вони намагаються зробити це якнайшвидше. Якщо м'яч упав, лічба починається спочатку. Учитель може зупинити гру в будь-який момент. Та команда, яка дорахувала до більшого числа, отримує бал.

4. Гра «Boaster» (4 хвилини).

Учні змагаються у кількості рухів, які вони можуть назвати й продемонструвати. Кожний по черзі показує рух і називає його англійською, а всі повторюють. Виграє той, хто назве найбільшу кількість дієслів:

- **I can jump** (стрибає). **I can swim** (імітує плавання). **I can run** (біжить). **I can dance** (танцює).

Виявлено, що фізичну культуру можна поєднувати з уроками англійської мови, що є запорукою успіху для кращого вивчення англійської мови, підвищення інтересу до виконання фізичних вправ, розвитку навички мовлення та підтримання інтересу до вивчення англійської мови.

Творчість вчителя безмежна, тому всі свої ідеї потрібно намагатися втілити найкращим чином, шукати і знаходити нестандартні підходи, експериментувати та отримувати гарні результати. Наслідком використання міжпредметних зв'язків фізичної культури і англійської мови може стати зростання в учнів мотивації і інтересу до занять, що буде сприяти підвищенню ефективності навчально-виховного процесу і якості знань.

2.2.Особливості проведення уроку іноземної мови та фізичного виховання

Одним із чинників підвищення ефективності навчальних занять фізкультурою є позитивне ставлення учнів до предмету. Бажання, інтерес і потреба дітей різного віку відвідувати уроки, незважаючи на періоди їх вікового розвитку, від природної потреби в рухах в початковій ланці до усвідомленої необхідності занять фізичними вправами в старшій школі, є критерієм оцінки позитивного ставлення учнів до предмету і, як наслідок, до здорового способу життя.

Система шкільної освіти передбачає використання в навчальному і виховному процесах традиційних і нетрадиційних форм і засобів впливу на дітей. Важливе місце серед них відводиться рухливим іграм.

Сучасна педагогіка високо оцінює значення рухливих ігор. У грі діти вступають у певні взаємини між собою. За таких умов педагог має можливість глибоко вивчати кожного учня, виявляти індивідуальні особливості всіх вихованців і впливати на них у бажаному напрямі. У процесі гри він може сприяти вихованню навичок колективної поведінки, дисциплінованості, чесності та працьовитості. Регулярне проведення ігор у освітньому процесі дітей та молоді сприяє формуванню в них основних рухових навичок, поліпшує діяльність організму, збільшує працездатність і зміцнює здоров'я.

Великого значення у вирішенні проблеми реалізації міжпредметних зв'язків у процесі фізичного виховання школярів надає професор Б. Шиян. Він зазначає, що реалізація міжпредметних зв'язків дає змогу: прищеплювати учням гігієнічні навички; навчати раціонально будувати режим праці і відпочинку; отримувати знання про загартування організму, шкідливі звички; ведення здорового способу життя; у процесі постановки завдань уроку звертатися до знань, які вони отримали з інших предметів для пояснення сутності рухів та їх впливу на організм школяра; вважати міжпредметні

зв'язки доброю основою для об'єднання зусиль усіх шкільних педагогів на розвиток масової фізичної культури у школі, вивчення іноземної мови та підготовку учнів до життя.

Міжпредметні зв'язки за складом показують - що використовується, трансформується з інших навчальних дисциплін під час вивчення конкретної теми.

Міжпредметні зв'язки фізичної культури з іноземною мовою використовують для розкриття змісту уроку з метою кращого усвідомлення і закріплення навчального матеріалу, розширення світогляду учнів здійснення всебічного і гармонійного розвитку, а у кінцевому результаті — підготовки до життя. Для вибору гри слід чітко знати завдання, що вирішуватимуться, рівень розвитку учнів, місце і час проведення. Підбираючи гру слід враховувати основні завдання уроку. Успішність гри може бути забезпечена лише в тому випадку, коли вчитель як організатор навчального процесу зможе створити вільну від страху перед кожним висловлюванням атмосферу; брати участь у грі; бути максимально витриманим, цікаво та різноманітно організовувати роботу, беручи до уваги вікові та індивідуальні особливості учнів. У ході ігрової діяльності на заняттях з використанням іноземної мови триває інтенсивний розвиток усіх видів мовленнєвої активності (письмо, читання, говоріння, аудіювання), відпрацювання усіх типів спілкування.

ВИСНОВКИ

Підведемо підсумок.

В ході дослідження були вирішені наступні завдання:

1. Надано характеристику організації навчального процесу в загальній школі. У дидактиці форми організації процесу навчання розкриваються через способи взаємодії педагога з учнями при вирішенні освітніх завдань. Вони вирішуються за допомогою різних шляхів управління діяльністю, спілкуванням відносинами. В рамках останніх реалізується зміст освіти, освітні технології, стилі, методи і засоби навчання.

Провідними формами організації процесу навчання є урок, заняття або лекція.

Одна і та ж форма організації навчання може змінювати структуру і модифікацію, в залежності від завдань і методів навчальної роботи. Наприклад, урок-гра, урок-конференція, діалог, практикум. А також проблемна лекція, бінарна, лекція-телеконференція.

2. Охарактеризовано інтегровані уроки як варіант мотивації учнів до навчання. Пошуки шляхів удосконалення системи освіти в початковій школі привели до відродження такого методичного явища як інтеграція навчання. Проте питання, що таке інтегрований урок, залишається суперечливим, проблема впровадження інтегрованих занять в початковій школі мало досліджена, принцип інтеграції недостатньо відображений у чинних підручниках, а учителі не мають чіткої системи методичних рекомендацій.

До того ж враховуючи те, що учень не може довго сприймати одноманітної інформації, поєднання на уроці двох-трьох навчальних предметів забезпечує активізацію пізнавальної діяльності дітей, стимулює інтерес до навчання, показує взаємозв'язок навчальних дисциплін.

Інтегрованим є таке заняття, яке має за мету сукупність способів пізнання з декількох тем, розділів програми або видів діяльності навколо однієї теми, тобто правильніше визначити, що це серія (цикл, система)

занять, проведення яких зумовлено пошуками шляхів формування у дитини цілісного світогляду, який важко розвивати в умовах сучасної предметної системи навчання.

Отже, інтегроване навчання - це навчання, яке цілісно забезпечує пізнавальну спрямованість особистості школяра, створюючи умови для самореалізації особистісного потенціалу та саморозвитку.

3. Визначено особливості підготовки до інтегрованого уроку іноземної мови та фізичного виховання.

На основі аналізу ми вважаємо, що міжпредметні зв'язки у процесі фізичного виховання — це взаємна узгодженість навчального матеріалу предмета фізична культура зі змістом іноземної мови, спрямована на ефективне вирішення завдань фізичного виховання школярів та їх мовної підготовки до активної діяльності.

З точки зору психологів інтеграція грає роль «ситуаційного або пускового, який спонукає стимулу» і стає регулятором пізнавальної активності учнів. У зв'язку з цим, актуальними стають питання педагогічного керівництва процесами навчальної діяльності учнів, що вимагає пошуку оптимальних методів і засобів навчання і виховання. Учні завжди добре реагують і тягнуться до чогось нового, оригінального, неординарного.

Наш педагогічний досвід показує, що, за відсутності зацікавленості - підліток не хоче вчитися, і наше завдання знайти шляхи вирішення для мотивації учнів до занять з опорою на їх вікові особливості, інтереси і потреби. Методика навчання, з навчального предмета «Фізична культура» передбачає обов'язкове врахування індивідуальних здібностей і особливостей учнів.

4. Визначено особливості проведення уроку іноземної мови та фізичного виховання. Рекомендується застосовувати різноманітні форми навчальної діяльності, використовуючи наочні засоби навчання, і стимулюючи учнів можливістю отримання гарних оцінок, що дуже важливо для них і їхніх батьків. Відмітка не завжди може бути об'єктивною з нашого

предмету, так як виконання нормативів, пов'язують з рівнем розвитку фізичної підготовленості, і не враховують спадковий і мотиваційний фактор.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бабкіна Н.В. Використання розвиваючих ігор і вправ у навчальному процесі // Початкова школа. - М., 2013. – 352 с.
2. Бех І. Система фізичного виховання має формувати в учнів загальнолюдські гуманістичні цінності / І. Бех // Фізичне виховання в школі. - 2018. - № 1. - С. 3.
3. Вільчковський Е. С., Козленко М. П., Цвек С. Ф. Система фізичного виховання молодших школярів : навчально-метод. посіб./ Е. С. Вільчковський, М. П. Козленко, С. Ф. Цвек. - К. : ІЗМН, 2018. - 232 с.
4. Волкова Н. П. Педагогіка: навч. посіб. / Наталія Павлівна Волкова. – К.: Академвидав, 2017. – 616 с.
5. Данищук М. А. Нетрадиційні форми навчання, як засіб творчої діяльності дітей з особливими потребами [Електронний ресурс] / М. А. Данищук. – Режим доступу: http://bnrc-kampod.at.ua/Pedagogu/Z_DOSVIDY/dosvid_danishhuk.pdf
6. Державний стандарт Пономарьова К. «Нестандартні форми організації навчання у роботі//початкова школа. -2015 – номер 12. - С. 1-6
7. Дубогай О. Інтеграція пізнавальної і рухової діяльності молодших школярів / О. Дубогай // Початкова освіта. - 2013. - № 29-30 (221-222). - серпень. - С. 1-45.
8. Енциклопедія освіти / [Акад. пед. наук України; головний ред. Василь Григорович Кремін]. – К.: Юрінком Інтер, 2008. – 1040 с.
9. Зотов Ю.Б. Организация современного урока – М., 2014. – 280 с.
10. Істоміна Н.Б. Розвивальне навчання // Початкова школа .- К.: ВШ, 2014. – 452 с.
11. Кругляк О. Міжпредметні зв'язки на уроках основ здоров'я і фізичної культури в початкових класах / О. Кругляк // Фізичне виховання в школі. - 2013. - № 3, - С. 51-55.
12. Кругляк О. Реалізація міжпредметних зв'язків у процесі фізичного

- виховання учнів початкових класів: Посібник-практикум⁷ О. Кругляк. - Т.: Підручники і посібники, 2015. - 120 с.
- 13.Лухтай Л. Нестандартний урок // Початкова школа. – 2012. – №3. – С. 31-35.
- 14.Малафійк І. В. Дидактика: навч. посіб. / Іван Васильович Малафійк. – К.: Кондор, 2015. – 398 с.
- 15.Махмутов М. И. Современный урок. – М.:Педагогика, 2013. – 192с.
- 16.Махмутов М.И. Организация уроков в начальной школе. – М.: Педагогика, 2015. – 184 с.
- 17.Методика навчання української мови в початковій школі: навч.-метод. посіб. для студ. ВНЗ / ред. М. С. Вашуленко. – К.: Літера ЛТД, 2014. – 364 с.
- 18.Митник О., Шпак В. Народження нестандартного уроку // Початкова школа. – 2017. – №12. – С. 11-23.
- 19.Модилевская Г.І. Нестандартні форми уроків позакласного читання // Початкова школа .- Дн., 2013. – 352 с.
- 20.Мойсеюк Н. Є. Педагогіка: навч. посіб. / Неля Євтихіївна Мойсеюк. – К.: 2017. – 656 с.
- 21.Москаленко Н. В., Ломако Н. М. Фізкультурник у Спортивній країні : навч посіб. [для учнів 3 класів] / Н. В. Москаленко, Н. М. Ломако. - Дніпропетровськ : ДДІФК, 2012. -44 с.
- 22.Нестандартні уроки в початковій школі / Упоряд. О. Кондратюк. – К.: Ред. загальнопед. газ., 2015. – 128 с.
- 23.Онищук В.А. Урок в современной школе. – М.: Просвещение, 2012. – 189 с.
- 24.Паламарчук В., Рум'янцева Д., Антипова О. У пошуках нестандартного уроку // Рад. школа. – 2011. – №1. – С. 65-69.
- 25.Печерська Е. Уроки різні та незвичайні // Рідна школа. – 2015. – №8. – С. 62-65.

- 26.Подласый И.П. Как подготовить эффективный урок: Кн. для учителя. – Киев: ВШ, 2013. – 126 с.
- 27.Пономарьов Я.А. Психологія творчості і педагогіка .- К.: ВШ, 2015. – 421 с.
- 28.Стеценко Т. Формування пізнавального інтересу молодших школярів шляхом упровадження нестандартних уроків [Електронний ресурс] / Т. Стеценко. – Режим доступу:[www.teacherjournal.com.ua/ attachments/20573_Стаття.doc](http://www.teacherjournal.com.ua/attachments/20573_Стаття.doc)
- 29.Фіцула М. М. Педагогіка: навч. посіб. / Михайло Миколайович Фіцула. – К.: Академвидав, 2017. – 232 с, 560 с.
- 30.Чекіна О. Ю. Рід прикметника. Школа — наш дім. Інтегрований урок з української мови та українського читання. 2 клас. //Розкажіть онуку. – 2013. – № 4. – С. 48-49.

ДОДАТОК

Інтегрований урок з англійської мови та фізичної культури на тему «Їжа»

Мета:

-прищеплювати інтерес до вивчення англійської мови та занять фізичною культурою

-розвивати пам'ять і увагу, швидкість реакції

-закріпити лексичні навички за темою «Їжа»

-виховувати почуття колективізму, взаємодопомоги, командного духу

-підвищувати мотивацію до навчання

Обладнання: спортивний інвентар, тематичні картки за темою «Їжа», картки “much”, “many”, 2 грамоти, набір слів для гри «гусениця»

Тип уроку: інтегрований

Хід уроку

I. Організаційна частина

1.1. Повідомлення теми і мети уроку. Розминка

Рівняйсь!

Смирно!

Stand straight!

Доброго ранку, учні!

Good morning, children!

Good morning, teacher

Розрахуйся по порядку

Pupils: The first, the second, the third, etc...

We have an unusual lesson today.

У нас сьогодні незвичайний урок

Today you will both English and Physical education lesson. We will work in teams and individually, get points for our team and little presents.

На уроці ми будемо змагатися в командах і працювати окремо, ви будете заробляти для своєї команди бали і в кінці уроку отримаєте призи. А тепер розминка.

(Розминку проводить вчитель англійської мови)

1. Turn your head to the left, to the right, forward and back .
2. Shoulders up and down .
3. Raise your right arm up and your left arm down, let's do circular movements.
4. Hands on hips and turn your body to the left and to the right.
5. Bend your body forward and back.
6. Hops under your knees.

II. Основна частина уроку

2.1. Ведення баскетбольного м'яча

Конкурс проводить вчитель англійської мови. У цьому конкурсі команди приймають участь по черзі. Перший учасник підбігає з веденням м'яча до контрольного пункту. Потім підходить до столу і обирає картку, на якій написана команда. Після успішного виконання завдання учасник повертається з м'ячем в руках до команди і передає естафету.

Teacher: Listen to my command. Run to the table with the basket ball and choose a card. Perform the command that is written on the card and come back to the team with a basket ball in your hands. On your marks! Get! Set! Go!

Завдання на картках

Jump on the left leg 6 times. Jump on the right leg 6 times. Bend left 6 times.

Bend right 6 times. Bend forward 6 times. Bend back 6 times.

Turn around four times. Shake your arms. Move like a tiger/kangaroo/snake

Skip on the left leg 6 times. Skip on the right leg 6 times. Shake your left leg 6 times.

2.2. Гра - hot ball

Учні встають в круг. Посеред круга стоїть вчитель фізичної культури і кидас м'яч учням, при цьому вчитель називає слово з теми «їжа» і учень, який отримав м'яч переклала його на англійську мову якомога швидше.

Teacher: чай

Pupil 1: tea

Teacher: млинці

Pupil 2: pancakes

2.3. Біг змієюю

Гру проводить вчитель англійської мови. Учні змієюю по черзі підбігають до кінця спортзалу де знаходиться стійка з завданнями, отримують карту з зображенням їжі. Їх задача скласти слово на англійській мові до поданого малюнка. Виконавши завдання, вони повертаються назад бігом.

Teacher: Listen to me. Get to the end of the gym in a snake like position and when you see a card make up a word to it. Then run back to your team.

2.4. біг зі скакалкою

Змагання проводить вчитель фізичної культури. Учні працюють в командах по 5-6 учнів. Перша команда називається “sweet peppers”, друга команда називається “hot potatoes”. Їх задача за обмежений час добігти на скакалці до зазначеного місця в спортзалі і взявши 2 картки поряд з двома корзинами, позначеними словами “much” та “many”, кидають 2 картки у потрібну корзину. Назад учасники повертаються вже бігом, тримаючи скакалку у руці.

2.5. Спортивна гра – міткий стрілок

Гру проводить вчитель англійської мови. Гра проводиться у малому спортзалі з тенісним м'ячем. Учні по черзі намагаються попасти тенісним м'ячем у круг, намальований на стіні з першої спроби. Якщо їм це вдається, вони підходять до вчителя англійської мови, який задає їм питання. Якщо учень правильно відповідає на запитання, команда отримує бали.

Teacher: if your ball hits the target you will come to me and get a question. If you answer the question your team will get an extra point.

2.6. Спортивне змагання «гусениця»

Змагання проводить вчитель фізичної культури. Учні діляться на 2 команди по 3-4 учасника. На підлозі спортзалу лежать слова, які потрібно скласти у єдине речення. Завдання команд – обрати командира, встати позаду нього поклавши руки на плечі сусіда і підходити до карток зі словами в такому порядку, в якому вони повинні бути у реченні. Картки учні збирають і підносять до вчителя англійської мови на перевірку.

III. Заключна частина

3.1. підрахування балів за участь у командних змаганнях

Вчитель фізичної культури підраховує бали кожної команди і оголошує результати

3.2. Підведення підсумків

Attention! Рівняйсь!

Stand straight! Смирно!

Вчитель фізичної культури: Дякуємо командам за активну участь у різноманітних спортивних змаганнях. Перемогу отримала команда “sweet peppers”. Ви отримали 50 балів. Ця команда показала, що вміє працювати в команді, швидко орієнтується у змаганні і грає чесно. Ви отримуєте грамоту за I місце у командних іграх і призи. Друга команда набрала 45 балів. Ви теж виступили достойно і вас ми нагороджуємо грамотою за II місце і ви також отримуєте призи.

Вчитель англійської мови: Dear children. Thank you for active part at this lesson. You showed your English skills and how well you can do sports exercises. I hope that you liked this unusual lesson. Goodbye.

Отже, творчість вчителя безмежна, тому всі свої ідеї потрібно намагатися втілити найкращим чином, шукати і знаходити нестандартні підходи, експериментувати та отримувати гарні результати. Наслідком використання міжпредметних зв'язків фізичної культури і англійської мови

може стати зростання в учнів мотивації і інтересу до занять, що буде сприяти підвищенню ефективності навчально-виховного процесу і якості знань.